

ఉన్నాయి. చెరువు ఒడ్డున శాఖోపశాఖలతో మర్రిచెట్లు వగం చెరువుని తన ఛాయలో ఇముడ్చుకొని గంభీరంగా ఉంది! చెటు మొదట ఒక బండరాయి అరుగువలె ఉంది. దానిపై ఆశీను డయ్యూడు వీరందార—

వీరందార వెదురు కోలల్ని తయారు చేస్తున్నాడు. వాని చేతులు పనిచేస్తున్నాయి, కాని వాని హృదయం ఈ పనిలో ఇసుకకుండా ప్రత్యేకమైన పని చేసుకుంటోంది.

అది (మనస్సు) ఒక మనోహర రూపాన్ని చిత్రీకరణ చేసుకుంటుంది. ఆ మధుర చిత్రీకరణలో హృదయదర్శణగతమైన రూపంయొక్క ఒక్కొక్క అంగం ప్రతిఫలించింది. శరీరం పండిన నిమ్మపండు, దాంట్, ప్రవహించే తరంగమాలినీ రుచి అభ్ర గంగా నద్యశం! ముఖం చంద్రవద్యకమై మృదు మధుర కమనీయం!

కన్నులు తామర దళాలవలె మనోహర తేజోపూరిత రమణీయం! నాసిక కంఠ ఔన్నతిని చాలుటకై ఉన్నతమై గంభీరాకృతి దర్శనీయం! పెదిమలు పలుచనై మాణిక్య కాంతి సముజ్వలమై మకరందరస ప్రపూరితం!

వీరందార మత్తెక్కిన చూపులు హృదయకుహారంలో చిత్రీకృతమైన ఇటి రూపాస్వాదనలో తీనమై సోయాాయి.

“మాఁ వా! మాఁ వా!” అని వెనుకనుండి ఒక కిన్నెర కంఠం వినిపించింది!

“బిగువుగా ఉండాల— సూస్తాంగదా సెలక నంగతి!” అని తనలో తలచి నవ్వుకొన్నాడు వీరందార.

ఒక వడుచు వీరందార వెనుక భాగానికి సమీపంలో వచ్చి నిలుచుంది. ఆమెయే వాని హృదయ హృదయఫలకంలో చిత్రీకృతమైన అందాల బాల.

“మాఁచ మా సెడ కోవంగా ఉండాడు — నాకేం సోతాదంట?” అని లోపల శబ్దించుకొంది రత్తి.

రత్తి మెల్లగా దొరని సమీపించింది. వాని దగ్గర గ బండరాతికి చేరవేయబడిన విలుని నంచి అందుకొంది! నెమ్మదిగా అంబులపాదిలోని వెదురు కోలని లాగింది! విలుని వంచినారి ఎక్కువెటింది బాగాన్ని వింట తోడిగింది!

దొర ఓర కంటితో గమనించి, మందహాసం చేశాడు!

“మాఁ వా! ఓ కాసుకో! కోల దూసుక వస్తాది!” అంది రత్తి—

“కాసుకొనే ఉవ్వానే సెలకా! ఆచోలకే !!!” అన్నాడు దొర.

రత్తి కిల కిల నవ్వింది! దొర హృదయ విణాతంతా పులు స్పందించాయి!

“మాఁ వా! ఓ, వెర్రి మా వా రత్తి కోత వీం సులకనా?”

“కాదే, సెలకా! దాని వేగం నాకంటే ఏరికే తెలుసు?”

రత్తి విలుని మర్రిగ్రాడకి తగిలించి, కోలని పాదిలో దోపి, దొరకి ఎడంగా ప్రక్కన మూతి ముడుచుకొని కూర్చుంది.

“ఏం రత్తి కోవనా?”

ద్రొరవై సంవత్సరాల నిండు విగ్రహం! సాడవుకి తగిన శరీర పుష్టి! పుష్టికి తగిన అంతస్పరయంతమైన అవయముల బిగి! బిగికి తగ్గ లాఘవం! లాఘవానికి తగినకోశలం — కలిగియున్నాడు వీరందార!

వ్యూర మృగాలకి వీరందార సింహస్వప్నం. భీకరమైన వాని శరీరాలయంలో మెత్తవి ప్రేమ పూరిత హృదయం దాగుంది. వాని విశాల రక్తాంతి ఎయనకోణాలో కరుణ నిండి ఉంది.

అప్పుడు చిట్ట మధ్యాహ్నం! నభోమణి మధ్యంలో నిప్పులు వెరుగుతున్నాడు! పశుపతి మృగాదులు చలవి జాగాలో చేరుకొని విశ్రాంతిని అనుభవిస్తున్నాయి. పకి గణం ఆకు — జాంసాలో కళకలలాడుతున్నాయి.

సల్ల సాని రాయివలె నిగ నిగ మెరుస్తున్న దొర విశాల వక స్థలం చెమట బిందువులచే అలంకరింపబడి వీరలక్ష్మియొక్క పాండవీకంవలె ఉంది. బీడి నూనె పట్టించి, కొమ్ము వన్నెతో దున్నబడిన కేళాలు ఎత్తి శిరోపరి భాగంలో ముడివేయబడి, రంగు రంగు పక్షి ఈకల్లో మెరుస్తూంది. కటి ప్రదేశానికి బిగించి కటి న ముతక ధోవతి సెలకలు చెులలో దోపుకొన్న ఒరతో కూడిన బాకు, ప్రక్కన వ్రేలాడుతున్న పదునైన గొడ్డలి, చేతిలో నల త్రాచువలె భయంకరమైన విలు, వీపుపై నలని పటీతో బిగించి కలు బడిన అమ్మల పాది—

—లిగి వీరందార భిల మేడంలో అర్చననికీ ప్రత్యకమైన సాంబశివునివలె ఉన్నాడు!

“కాక మరేది? అన్నమానం నీలా నీలా అంటావ్—”

“పోనీయే— ‘రత్తి’ అని పిలుస్తారే!” అంటూ దొర రత్తికి దగ్గరగా వచ్చాడు—

“అదిగో, మాం వా! దగ్గర లాభోకు—”

“ఏమంటా?” అని బిగుసుకొని కూర్చున్నాడు దొర.

“అదో, అప్పుడే కోపం! నాను కన్నెపిల్ల కాదా మాం వా!”

“రత్తి మనం పెండ్లాడేద్దాం!”

రత్తి కిల కిల నవ్వింది. ఆ నవ్వులు దాళ ధక్కిందొర వూదయంలో వెలుగు పుట్టించింది!

“అయ్యో! వెళ్లి మాం వా! మన పెండ్లి అయి పోయింది కాదా!”

“ఎప్పుడే రత్తి!”

“దుర్గ గుళ్లో నాను పైలువేసిన రోజు. నాను నీ మెళ్లో మాలవేసా! నీవుండావే నా మెళ్లో మాలవేసి.....!” అని సిగ్గుతో కుంచించుక పోయింది.

“మరి ఇంకేం?” రత్తి చెయ్యిని పట్టుకొని లాగాడు దొర.

రత్తి యాండ్రడుతుూ, “మాం వా! నీవు గండడివి కాదా?” ప్రశ్నించింది!”

“అవునో! నూరు పాళ్ళానూది” అన్నాడు తన మాగు మీసాల్ని దువ్వి.

“గండడివైతే నా కోర్కె తీర్చి..... తరువాత... నీ ఇష్టం!” అని తలవంచుకొంది.

“రాణి కోరుతాది. రాజు తీర్చాలి! ప్రాణం ఇచ్చి తీరుస్తారత్తి” అన్నాడు గుండె చరచుకొని దొర.

రత్తి దొర చెవిలో గున గునలాడింది—“మాం వా! అదే నాను కోరేది. నాలు చణాలు చాలు మాం వా సరా మాం వా” అని తన కోర్కెని వ్యాఖ్యానం చేసింది.

“అమ్మ దొంగా! ఎంతేసి కోరిక కోరావ్! తల పోయే పనే! నా రత్తి ప్రాణం ఇస్తానే!” అని దొర రత్తిని చంటి పిల్లనివలె తన గజ సుండాలోపమ బాహువుల్లో ఎత్తాడు!

రత్తిని వీరందొర తన గుండెకి అదుముకున్నాడు. నున్నటి చెక్కిళ్ళమీద తన ప్రతి బింబాన్ని చూచు కొని మురిసిపోయాడు! ఆమె కళ్ళలో తన వెలుగుని చిలకరించాడు! ఉక్కువంటి తన శరీరంలో ఆ పుష్ప సుకుమార శరీరాన్ని నిర యంగా అదుము కొన్నాడు! రత్తి కొప్పు విడిపోయి క్రిందికి కాల సర్పంలా జీరాడింది. ఆమె కంఠంలోంచి తియ్యని నాదం, పొంగిన ఏటిలో బుడగలా గు ఉబికి శబ్దం చింది. ఆ నాదంలో వీరందొర శరీరంలో మధు రాసు భూతి చెలరేగింది!

“మాం వా! చాలు మాంవా! క్రిందికి దించేయి మాం వా” అని రత్తి దొర కంఠానికి తన బాహు వల లిని తగిలించి బుజ్జగించింది.

ఇంతలో ఒక టకమని గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు వినిపించింది. రత్తిని మెల గ క్రిందికి దించి, వీరందొర చప్పుడు వచ్చిన వైపు వరికించి చూచాడు!

బాణాలవలె దూసుకుంటూ అశ్వదళం వస్తూంది!

* * *

పై సంభవం జరిగి పదిహేను రోజులు దొర్తి పోయా—

అప్పుడు నంజె చీకట్లు దట్టంగా నాలుగు మూలలా అలముకున్నాయి! సూర్యుడు అస్తాద్రి మరుగున వచ్చిపోయాడు! అమావాస్య మొదటి ముందటి రోజు కాబట్టి చుక్కలు పొడువలేదు. చుక్కల రేడు నింగిన పొడువలేదు. చుక్కలు మాత్రం నిర్మలాకాశంలో వజ్రపు తునకలవలె మెరుస్తున్నాయి!

చల్లని గాలి వేడి పువ్వుల సరిమలాన్ని తెచ్చి నలుమూలలా నింపుతూంది! దుర్గ గుడి వేపవెట్టె మధ్య ప్రశాంతంగా ఉంది.

ఒక జంట వేప చెట్టు క్రింద కూర్చొని మాట్లాడుకుంటోంది!

“మాం వా! నాకెంతో భయమేసింది, ఆ రోజు—” అంది రత్తి!

“నక్కన రాజు నెట్టుకొని భయమేందేసిల్లా!” అన్నాడు వీరందొర.

“వూరిలోని వారంతా మన గుడిపెలవైపు పరి గెత్తుకుంటూ వచ్చేరేందీ?”

“ఆడపిల్లవు నీకేం తెలుసు? యుద్ధమే, రత్తి యుద్ధం—”

“ఊళ్ళోనాళ్ళు కొట్టుక చస్తుండారా, మాంవా?”

“ఇజయనొగరం మారాజు మన కోటపై వచ్చిండు—”

“ఎందుకేంటి?”

“ఇజయ నొగరం మారాజుకి, గజపతి మా రాజుకి బెడిసిదంట— ఇజయనొగరంవోళ్ళు ఊరు తీసికుండ్రు— కోటని చుట్టేశారు ఇజయనొగరం వోళ్ళు. అది కోటకాదే, రత్తి, ఉక్కు! ఉక్కు!! లోపకి వెళ్ళవనమా? ఈళ్ళకి నోరు సత్తువేకాని, జబ్బు సత్తువ లేదేసిల్లా!”

“అయితే, మాంవా! నీవేచి ఊరకుంటావ్? జబ్బు సత్తు చూసారాదా?”

“నా కోరిక ఇజయనొగరం మారాజు తీరుస్తే, నా సత్తువ చూసిస్తా. చిటికెలో కోట తలుపుల్ని తీసేయనా!”

“నీ కోరికేంటి?”

“నా కంటూ ఏ కోరికా లేదే సిల్లా! నీవేనే నా కోరిక! నీ కోరికే నాను కోరేది?”

“పో! మాం వా!” అని రత్తి దొర పోతాడేమో అని కాబోలు పెనవేసుకుంది.

వీరందొర రత్తి కౌగిల్లో కరిగిపోయాడు! అప్పుడు ఇద్దరు మనస్సులు పారి కెదురుగా వచ్చి నిలుచున్నారు! సింహంవలె లేచాడు వీరందొర! లేచాడోలేదో వాని చేతిలోని బాకు తళుక్కుమని మెరిసింది. రత్తి బుస్సు పెడుతూ కోడెనాగువలె లేచింది! ఆమె చేతిలోను బాకు మెరిసిపోయింది!

“యువదంపతులారా! మీ బాకులు మొలలో దోనండి. మేం మీకు విరోధులం కాం. మీ స్నేహితులం—” అన్నాడోకాడు.

దొర తన బాకుని మొలకి దోపుకున్నాడు రత్తి వాని చాటున నిలబడింది.

“వీరుడా! నీ పేరేమి?” మొదలు మాట్లాడిన వాడు.

“చిత్రం! నాపేరు వీరందొరండి.”

“వీరందొరా! మాకు కొండవీడు దుర్గాన్ని వశం చేయగలవా? నీవుకోరిన కోర్కె ఏదైనా సరే చక్రవర్తి గారు తీర్చగలరు—”

“మెరుభూ! రేపు అమావాస్య! రాత్రి—కోడి

తొలి కూత కూసేలోగా— నాను కోట తలుపుల్ని తెరుస్తా! దుర్గమ్మతోడు మారాజు! కాని మారాజులు నాను కోరింది.....”

“తప్పకుండా తీరుస్తాం, వీరందొరా! నీ కోరిక ఏదో చెప్పు. అది డబ్బుగా ఉంటే ఇప్పుడే ఇస్తాం. ఎంతైనా సరే—”

వీరందొర గుండెల కడ్డంగా చేతులుపెట్టుకొని గంభీరంగా నిలబడి—

“మెరుభూ! డబ్బుకు విలువేందీ? నా ఎత్తు డబ్బుపోసినా నాకొడు మారాజు! ఇదిగో రత్తి ఇది నా గుండెకాయ! ఇది కోరింది తీర్చాల—”

“అదేదో చెప్పవోయ్!”

“మాం వా రహస్యంగా చెప్పు. నీగేస్తాది!” అంది రత్తి.

వచ్చిన ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. వారిలో రెండవ మనిషి ఇలాగన్నాడు. “వీరందొరా! రహస్యంగా నాతోరా! రహస్యంగా చెప్పు—”

వీరందొర కొన్ని అడుగులు వెళ్ళి తన ప్రేయసి కోర్కెని సన్నని స్వరంతో చెప్పాడు!

అతడు మేఘ గంభీరనినాదంవలె బిగ రగా నవ్వి—

“వీరందొరా ఇదేనా నీ ప్రేయురాలి కోరిక! చక్రవర్తి తరఫున నేను వాగ్దానం చేస్తున్నాను, విను! తప్పకుండా నీ ప్రేయురాలి కోరిక తీర్చబడు తుంది.” అని వీరందొర చేతిలో చెయ్యివేసి చెప్పాడు.

ఆ చేతికన్న ఉంగరాల పాళ కాంతి జీగేలుమని మెరిసింది!

* * *

అమావాస్య రోజు—

మహారాజుడి రాజు, రాజపరమేశ్వర, మూరురాయర గండ, శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల సేనావాహిని కొండవీడు దుర్గాన్ని అర చంద్రాకారంగా చుటు ముటింది!

ఆ రోజు ప్రాతఃకాలంనుండి కోటని పడగొట్టి, ప్రయత్నాన్ని విరమించ చేసాడు శ్రీకృష్ణ దేవరాయ చక్రవర్తి!

దాని కారణాన్నిపూహించలేక తబ్బిబ్బులపుత న్నారు దండనాధులు! ఎవరికిని చక్రవర్తిని సమీ పించి కారణం అడిగి సాహసం లేదు!

గుడారలో గానాలు, భరత నాట్యాలు,, గాన సభలు జరుగుతున్నాయి! సైనికులు మహో త్సాహంతో ఈ వేడుకలో పాల్గొన్నారు!

రాత్రి మొదటి జాము గడచింది. దళసతులు తమ తమ సైనికుల్ని ఈ విధంగా హెచ్చరిక చేస్తున్నారు!

“ఆంధ్ర వీరులారా! ఈ రోజు తెల్లవారేలోగా మన సైన్యం దుర్గ ప్రవేశం చేసి తీరాలని చక్రవర్తి ఆజ్ఞ! వారే స్వయంగా గజయాధాన్ని నడిపిస్తారట! దుర్గ ప్రవేశం ముందుగా చేసిన నారందరికీ విశేషంగా బహుమతులు ఇవ్వ బడుతాయి! మీరు, ఆంధ్రుల కీర్తి పతాకతోపాటు, విజయనగర వీరవరాహ పతాకని ఎగరవేసేరోజు ఇది. సూర్యోదయంతోపాటు మన వీర వరాహపతాకం కొండవీడు దుర్గంపై ఉడయించాలి!”

ముట్టడి ప్రారంభమైంది!

చక్రవర్తి అధినేతృత్వంపై గజయాధం నల్లని మేఘమాలికలవలె సయనించింది! విజయ నగర విలుకాండ్రు వానజల్లువలె బాణం వర్షం

బురుజులపై కరిపిస్తున్నారు!

ఏనుగులు ముందుకి సాగుతున్నాయి! వాటిపై ర ఉన్న విలుకాండ విల్లు వంచి బాణాల్ని మెలకువతో వదులుతున్నారు!

సింహ పరాక్రముడు శ్రీకృష్ణ దేవదాయ చక్రవర్తి కోట సింహ ద్వారాన్ని ఏనుగుల గుంపుతో స్వయంగా ఢీకొన్నాడు! సింహ ద్వారాల ఇనుప మేకుల తాకిడివే ఏనుగుల కుంభన లాలు చీలి రక్తపుటేరులు

వీర ప్రేమ

ప్రవహిస్తున్నాయి.

పై నికలు బ్రహ్మాండమైన దూలాన్ని కోట తలుపులికి తాటించి బాదుతున్నారు. వీరి ప్రయత్నా సడలింపడానికి కోటలోని వీరబృందం వల వల మరుగుతున్న చమురు పైనుండి వంపుతున్నారు.

ముట్టడి భయంకర రూపం దాల్చింది!

* * *

వీరందొర చీకటి సడగానే తన్ను తానూ ముస్తాబు చేసుకున్నాడు— ఒకదేత ఈటె, ఇంకొక చేత భయంకర కృపాణం, ధరించాడు— తోలు దట్టినీ తొడుగుకున్నాడు. మొలచుటూ పండ్రెండు బాకులు పేర్చి వలకాలిగించాడు. చీమలు కరిచినా బాధించకుండా ఉండేటటు శరీరమంతా కొన్ని మూలికా ద్రవ్యాలతో వండబడిన చమురు పూసు కున్నాడు. తలకి వల్లని తలసాగా కలు కున్నాడు. కొన్ని విషహారమైన మూలికల్ని తలసాగాలో పదింఠ చేసుకున్నాడు. రెండు బలమైన త్రాటి కట్టుల్ని వీపుకి కలు కున్నాడు.

ఇటీ వేషంతో వీరందొర సింహ గమనంతో రత్తి ఉన్న గుడిసెకి దారి తీశాడు!

గడప ముందర రత్తి తల్లి దుర్గమ్మ కూర్చోని ఉంది!

“అక్కోయి! రత్తి ఉండదా?”

“ఓలే! రత్తి మాడు వచ్చిండు —” అని కేకవేసింది దుర్గమ్మ.

గుడిసెలోనికి దూరాడు వీరందొర.

“మాఁ వా! ఇదేం వేషం?” అడిగింది.

“ఇదేనే, సిలకా, యువ వేషం—” అన్నాడు వీరందొర.

రత్తి కండ్ల నీరు తిరిగింది! గళ రాత్రి విషయం ఆమెకి గుర్తుకి వచ్చింది. అసాయం శకించింది ఆమె నిర్మల వృద్ధయం — దుఃఖం సాంగి సాంగి వచ్చింది. దొరని కట్టుకొని బాపురుసుని ఏడ్చింది రత్తి!

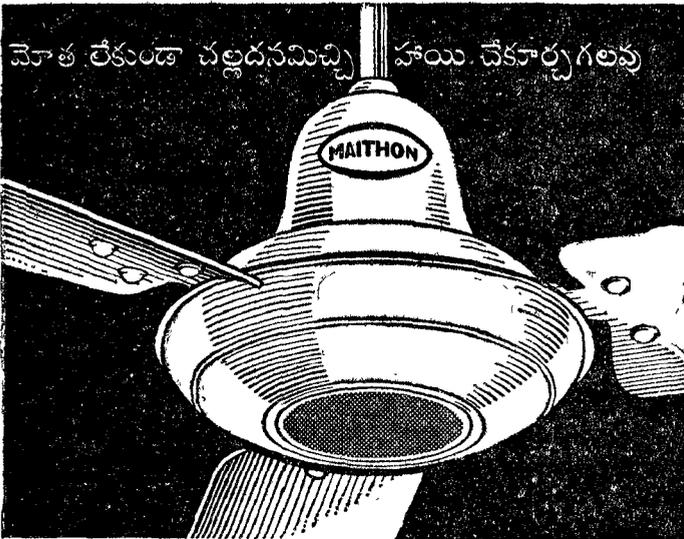
వీరందొర కండు చెమ్మగిలాం! ఆ ధీరుని విశాల వకం ఉబికింది! రత్తి కన్నీటిని పెదిమలతో తుడిచాడు! కురుల్ని ఏమురుతూ అన్నాడు! “రత్తి ఏడవకు. నా గుండె పగిలి పోతుండాది! నన్ను చూచి నవ్వనే రత్తి! జనమ సానువతం కాదే! మనం చేసే పనులే సానువతమే రత్తి! ఈ శరీరం ఒకనాడు కట్టెమీద కాలిపోతాది! మన కర్మ నిలిచి ఉంటాది. నేను ఏరుణి! దొర దిడ్డని! చాచకి బయం, పొందమంటావా రత్తి? నీపై నాకు ఒలమాలిన మనసు! నీ కొరకే గ్రాపిరి వదులున్నా! నీ కొరిక తీరుస్తానే రత్తి! నన్ను తిలకింప చెట్టి పంపవా రత్తి! దుర్గమ్మ తోడు— మారాణకి మూల ఇచ్చా ప్రాణం పోతే పోతాది కాని వీరందొర మాట సాడు.” అన్నాడు వీరందొర.

“మాఁ వా! నేనూ దొర బిడ్డనే మాఁ వా! నీ రత్తి నీవెక్కడుంటే అక్కడే ఉంటుంది! ఇదిగో, నా ముద్దు— మానా!” అని రత్తి మానె ఓడుతున్న మామ శరీరాన్ని తనివి తీర కౌగిలించు కొని వాని చెక్కిళ్లని మార్చి మార్చి ముదు పెట్టు కొంది.

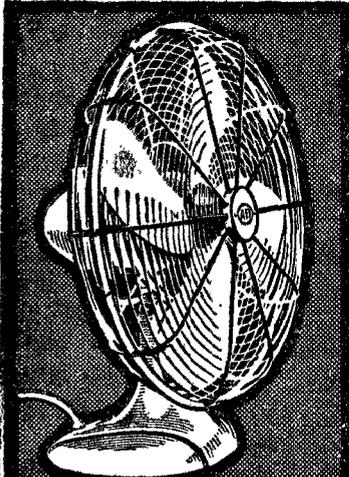
అర్ర నయనాలలో, గన్న ప్రకారికమైన సింధూ రాధరములతో చక్కగా నవ్వింది! మొలదోని బాకుని తీసి తన కుడి బొటన వ్రేలిని నవ్వుగా నీరి — వీరందొర సుదులు బొట్టు పెట్టింది— వీరబాం రత్తి!!

వీరందొర మరొకమూరు తన ప్రాణాధిక ప్రేయసిని బిగికొగిల పంపావించి గిర్రుమని తిరిగి కొండవీటి దుర్గం వైపు నడక సాగించాడు!

వీరందొర తిన్నగా దుర్గ గుడికి వెళ్ళాడు. తాను తెచ్చుకొన్న కర్పూరాల్ని దుర్గ ముందర పెలింపాడు!

మైథాన్ ఎస్ ట్రా దిసి 900 యమ్.యమ్., 1200 యమ్.యమ్., 1400 యమ్.యమ్., 1500 యమ్.యమ్.

- డింక్ 400 యమ్ యమ్ టెబుల్ మోడల్
- తీపి తగిలించడానికి వీలైన గార్
- కావంపివల్లు తెల్లకోవడానికి వీలైన ఆపరేటింగ్ హెడ్
- వుండవంపిన ఆకారంలో నమసాదగా వుండే అల్యూమినియం కేజ్
- మూడు తరగతుల స్పీడ్
- అనేక ఎనామిల్ రంగులలో

AEI సీ లింగ్ మరియు ట్రో బుల్ పంకాలు

మేలిరకం విడి భాగాలకు నిపుణత్వంతో కూర్చి పకడ్ ఇండిగా తయారుచేసినది మాత్రమేగాక, అనుభవజ్ఞులు, పాం తేలిక విపుణులు ఎఇబి సీలింగ్ పంకాలను టెబుల్ పంకాలను వర్షదా కని పెట్టి వుంటారు. అది వ్రాసేవర్గ ఆపరేషన్ కు అయినా, పవర్ కన సమీక్షనకు అయినా ఎఇబి పంకాలనే పేరుపెట్టి అడిగి తీసికొండి.

అసోసియేటెడ్ ఎలక్ట్రికల్ ఇండస్ట్రీస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.
 ట్రాన్ హాస్, 13, రాజేంద్రనాథ్ ముఖర్జీ రోడ్, కంకణ్ణ.
 గ్రాంపీఠ: బొంబాయి, న్యూఢిల్లీ, మద్రాసు, బెంగుళూరు, కోయంబత్తూరు, నాగపూర్.
 AEI-47A TEL

సాష్టాంగంగా దుర్గకి నమస్కరించి నిలబడి చేతులు జోడించి అన్నాడు. “దుర్గమ్మతల్లీ! నీ బిడ్డణి. దీనించు. నాను రత్తి కోరిక తీర్చేందుకు వెళ్తున్నా తల్లీ! నాకు శక్తి పెసాదించు. నా రత్తిని కాపాడు.”

కర్పూరపు జ్వాలలో దుర్గ కండ్లు జ్వలించాయి! చీకటి బాగా వ్యాపించింది.

వాలావరణంకూడా ప్రేయసి కోర్కెని తీర్చడానికి వెళ్తున్న వీరందోరకి అనుకూలమయింది! తూర్పు మెరిసింది. దాంతోపాటు ఉరుము దాన్ని అనుసరించి చండవతం. వాలాన్ని అనుసరించి కారు మబ్బుల కదలిక! నింగి అంతా అల్లకతో లంగా ఉంది!

వీరందోర సముద్రంలో తిమింగలంపలె ఆ కారు చీకటిలో దూసుకొని వెళ్తున్నాడు!

దొర కొండ వెనుకనుండి ఎక్కడం ప్రారంభించాడు. ఒక ప్రక్క ఈటెతోను, మరొకప్రక్క కృపాణంతోను బలంగా నేలను గచ్చి ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తున్నాడు.— వీరందోర!

ఒక సదును జాగాని చేరుకొని నిలబడి బలంగా చూచాడు! మన్నటి రాతిగోడ సహజ సిద్ధమైనది అడ్డు తగిలింది, ఆ మహా వీరునికి!

వీరందోరకి ఆ ప్రాంతమంతా కొట్టిన పిండి. అక్కడ ఉండే ఒక్కొక్కరాయి వానికి తెలుసు. ఒక మెరుపు మెరిసింది. ఆ వెలుగులో తాను వచ్చిన స్థలం అనుకూలమయిందని పసిగట్టాడు!

వీవున కట్టుకొన్న త్రాటి చుట్టని తీసాడు. తన జానతో కొలచి త్రాటికి ఉరి వలయం బిగించాడు. కొన్ని గజాలు వెనక్కి తగ్గాడు. అప్పుడు మెరిసింది. వానికి కోట బురుజు నిలారుగా కన్నడింది. వలయాన్ని బలంగా త్రిప్పాడు. “జయదుర్గా” అని ఉచ్చరించి మీదికి త్రాడు విసిరాడు!

రిచ్చమని త్రాటి వలయం బురుజుకి తగ్గు లోగ్గింది! వీరందోరకి ‘గురి’ అన్నది జన్మ సిద్ధమైన విద్య!

వీరందోర త్రాటిని లాగి చూచాడు. త్రాడు బురుజుకి బిగుసుకొంది! అంతే! వాడు తన లావున మై న శరీరాన్ని త్రాడు పట్టుకొని మీదికి నెట్టుకొంటూ వెళ్లాడు!

కొన్ని నిమిషాల్లో కోట గోడపై కాలు మోసాడు వీరందోర! వీరందోర దీర్ఘమైన నిలూర్పు వదిలి దుర్గకి చేతులెత్తి మొక్కినాడు. క్రిందికి చూచాడు. కోటలోపలి హడావిడి వానికి కన్పించింది. వేలకొలది కాగడాలు కన్పించాయి. తాను నిలువన్న చోటుకి తిన్నగా క్రిందికి చూచాడు. ఆ చోటు నిశ్శబ్దంగా చీకటిలో మంతనం చేస్తోంది.

వీరందోర మరొక త్రాటి చుట్ట విప్పి బురుజుకి బిగించి క్రిందికి త్రాటిని వేలేసాడు! దాని సహాయంతో కోటలోపలి భాగానికి వచ్చి నిలుచున్నాడు ‘మహా సాహసి దొరబిడ్డ!

గోడ ప్రక్కనే మెల్లగా అడుగులు వేసుకొంటూ నడిచాడు— దొర— కొన్ని గజాలు నడక సాగించాడు. ఎదురుగా కానలాదారు కవచధారియై వస్తుండడం గమనించాడు!

వీరందోర మొలలోని బాకుని తీసాడు! వస్తున్న సైనికుని గురి చూసి ‘జయదుర్గ’ అని బాకుని విసిరాడు! ఆ బాకుతో పాటు సైనికుడు క్రిందికి దొరాడు! వాని వూపిరి అనంతంలో కలిసి పోయింది.

ఆ సైనికుని దుస్తుల్ని తాను ధరించి కోటలోని సైనికుల మధ్య చొరబడ్డాడు— వీరందోర! కోటలో ‘ఘోషా! కాఠాలు మిన్నుముట్టాయి! శత్రువులు! శత్రువులు! కుట్ర! కుట్ర!” అని ఎలుగెత్తి అరుస్తున్నాడు సింహద్వారాన్ని కాపాడు తున్న దళపతి!

వాని అరుపు హఠాత్తుగా అగిపోయింది! కారణం? వీరందోర అజేయమైన బాకు వాని కంఠనాళంలో లోతుగా గ్రుచ్చుకొంది దళపతి తోపాటు సైనికులు చెదరిన కుండేళ్ళలాగు “శత్రు శత్రువులు శత్రువులు కోటలోనికి వచ్చారు” అంటూ కేకలు వేస్తున్నారు!

వీరందోర మెరుపువలె నాలుగు ప్రక్కలా ఖడ్గచాలనం చేస్తున్నాడు! శిర్షులు శరీరాలుంచి వేరగుతున్నాయి! వందలకొలది శత్రుసైనికులు కోటలో చొరబడ్డారని భ్రాంతిని పుట్టించాడు, ఆ ఆంధ్ర వీర యువకుడు!

వీరందోర సింహద్వారం యొక్క తలుపుల దగ్గరకి వచ్చాడు! వంటితో కత్తిని కరచుకొన్నాడు! కుడికాలిని ఒక బలమైన మేకకి దన్ను పెట్టాడు! తన భుజాన్ని తలుపుల అడ్డు దూలానికి ఆనించి ‘జయ దుర్గ’ అని మీదికి నెట్టాడు!

ప్రొడ్యూసర్ : మిస్టర్ సీ ఫోటో ఎవ్వడైనా పత్రికల్లో పడ్డదా?

యువకుడు : ఓ పడకేమండీ చిన్నప్పుడు నే తప్పిపోతే మా నాన్న పత్రికల్లో వేయించారు.

‘మాధవ’ (మద్రాసు)
ఫెళ ఫెళ శబ్దంతో అడ్డు దూలం మీదికెగిసి క్రిందికి పడింది!! చేత్తో కత్తిని పట్టుకొని అడ్డు గొలుసుల్ని బలంగా మోదాడు వీరందోర! శత్రు సైనికులు తండోపతండాలుగా వీరందోరపై విరచుకువడ్డారు!

తొలి కోడి కూసింది!!!

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల గజయాడం కొండవీటి దుర్గంలోనికి చొరబడి పోయింది!! గజయాధం వెనుక విజయనగర సేనావాహిని కృష్ణానదీ ప్రవాహంవలె చొరబడింది!

భయంకరమైన దొమ్మియుద్ధం చెలరేగింది! విజయనగర సామ్రాజ్య అన్ని మూలలా తానై సైనిక చాలనం కావించాడు!

వీరవరాహ పతాక జయఘోషల మధ్య కొండ వీటి దుర్గంపై రెవ రెవరాడింది!!

* * *

చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయల వీరందోర ప్రక్క ప్రక్కన నిలబడి ఉన్నాడు! చుట్టూ దళపతుల అందరూ బారులు తీరి నిలబడి ఉన్నారు!

వీరందోర శరీరం అంగుళమైనా కాఫీలేకుండా గాయాలతో నిండి మోడుగ చెట్టు పూచినట్లు బాలార్కుని కిరణాల్లో మెరిసిపోతూంది!

ఆ వీర యువకుని సుందర వదనంలో బాధతో కలిసిన హాసం నెలకొంది! “దండాలు....మా...రాజా! మాట....ని....ని....బెట్టు....కన్నా! మీ....మాట మాట....!!!” అని పల్కాడు వీరందోర!

చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు మహామంత్రి అప్పాజీని చూచి— “అప్పాజీ! ఈ యువకుని త్యాగం నిరుపమానం! తన ప్రేయసి కోర్కెని తీర్చడానికై ఈ వీర మహావీర సింహం బలి ఐపోయింది! రత్తి కోర్కె చాల అల్పమయింది, కాని ఆమె ప్రేయసి త్యాగం మహాత్తరమైనది! వెంటనే ఏడువారాల నగలతోను, పట్టుమపిషి ధరించే మణి మయ కిరీటుతోను, రత్తిని అలంకరించి వెంటనే తీసుకొని రండి! ఈ వీర సింహం తన ప్రేయసి ఆ చేషంలో చూడడానికే శాశ్వతమైంది!” అన్నాడు. రత్తిని ఏడువారాల నగలతోను అలంకరించారు.

బంగారు జరి వీరని కట్టు బెట్టారు! ఆమె శిరస్సుపై నవరత్న ఖచితమైన కిరీటాన్ని ఉంచారు!

తన రూపాన్ని నిలుపుటద్దంలో చూచుకొని మురిసిపోయింది, ఆ అమాంబుక బాలిక—రత్తి!!

అప్ప డామె రూపం త్రైలోక్య సామ్రాజ్యాన్ని శాసించు ప్రపంచ— చండి— ఇంద్రాదాశివలె అందరిని ఆశ్చర్యంలో ముంచించింది!

“నా మాం వ ఏడుండాడు?” అని రత్తి ప్రక్కన ఉన్న చేటిని ప్రశ్నించింది!

అందరూ గస గునలాడుకొన్నారు! “అమ్మగారూ! మీ బావ ఇక్కడే దగ్గరిలో ఉన్నారు—” అంది ఆమె.

ఇంతలో ఒక చేటిక పరుగు పరుగున వచ్చి— “రత్తమ్మగారిని ఏడువారాల నగలతో అలంకరించి వెంటనే తీసుకు రమ్మని మహామంత్రి తీసుకురమ్మ గారి ఆజ్ఞ!” అని చెప్పింది.

రత్తి మనస్సు కిడుని శంకించింది!

ఆమె వెంటనే తన చిన్న బాకుని తీసుకొని తన గుండెల్లో లోతుగా గ్రుచ్చుకొని సైటల కప్పుకొంది. క్షణ క్షణం వకో భాగం రక్తంతో ఎరు పెక్కుతూంది!

ఈ సంభవాన్ని ఎవరూ గమనించలేదు!

* * *

“మాం వా! నున్ను చూడు మాం వా! ఏడు వారాల నగలతో వచ్చాను మాం వా! నా కోరిక నెరవేరింది మాం వా!” అని దొర దగ్గరగా నిలబడి ఆక్రోశించింది!

వీరందోర కండ్లు విప్పి మందహాసంతో—

“ర....త్తి! వీరసరుగం వెళ్తున్నా! నా....అందాల అందాల....రాశిని చూ....చా!! నీ....కోరి....కా మా.....రాజు కో...రికా... నెరవే...ర్చా!!!” అని అన్నా అన్నాడు తృప్తిగా

“మాం వా! వీరసరుగం ఒంటరిగా పోమోక! నీ రత్తి నీ వెంట వస్తాది మాం వా! మా....నా అని ఎలుగెత్తి పలికి వీరబాల రత్తి, దొర గుండెలపై దొర్లి పడిపోయింది!!!

ఆ వీర మిథునం యొక్క ప్రాణాలు అనంతంలో కలిసిపోయాయి!!! చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు కొనగోటితో తన కన్నీటిని ఎగజిమ్మి ఆ వీర మిథునానికి సైనిక అభివాదన కావించాడు!

అందరూ తమ ప్రభువుని అనుసరించారు!